

saa vidt forskjellige Ting, at man selvfølgelig ikke kan forlange den samme Virksomhed udført af to saa forskellige Institutioner, og netop derved viser det sig ogsaa, at de gjældende Bestemmelser for Borgervæbningen, som ere givne under ganske andre Forudsætninger og Forhold, aldeles ikke ere tidsvarende. Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Povlsen) har stillet Forslag om at forandre 3 Batailloner til 2. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der derved ikke vil blive 2 Batailloner, som efter Fleertallets subsidiaire Forslag, men derimod 3 Batailloner i den halve Brigadefreds, hvortil Kjøbenhavn ligger, ikke at tale om de andre væsentlige Afvigelser fra selve Fleertallets subsidiaire Forslag. Naar det af det ærede Medlem — ligesom ogsaa i Udtalelser, der ere fremkomne paa anden Maade — er blevet fremhævet, hvilken Betydning Borgervæbningen har som Hærstyrke, skal jeg dog overfor dette tillade mig at anføre nogle Ord af en Indstilling fra Kjøbenhavns Magistrat. Det synes dert, at det vistnok ikke er en ubegrundet Mening, at Borgervæbningen i sin nuværende Skikkelse ikke er saaledes sammensat og ledet, at den kan betrygge en kraftig Optræden i Tilfælde af et fjendtligt Overfald, og at der, for at bringe det dertil, vilde kræves Offre af Tid og Penge, som i Fredstid vilde blive for store. Det er dog en Udtalelse i samme Retning, som jeg har anført, men det udelukker selvfølgelig ikke — hvad ogsaa Magistraten udtaler i sin Indstilling, og hvad jeg ogsaa udtrykkelig nævnte — at, om man vil, ethvert enkelt Medlem af Borgervæbningen kan have de Egenstaber, som udfordres af en Kriger, men just dette styrker jo min Paastand, at dette Mandskab vilde have gjort mere Nytte, dersom det siden 1848 havde været ordnet paa en anden Maade. Fleertallet har tilladt sig at udtale, at det var en dobbelt Stilling, man vilde give Væbningen, og derimod er der deels af den høitærede Krigsminister og deels af Medlemmer her i Salen blevet udtalt, at den samme dobbelte Stilling have ogsaa de øvrige Dele af Hæren. Hvis det er Meningen, at Væbningen ikke anderledes end Hærens øvrige Afdelinger skal kunne være Politistyrke,

hvorfor skal der da specielle Bestemmelser ind i Loven derom? Betyder det ikke Andet, end hvad Fleertallet aldrig har benægtet at være en Selvfølge, nemlig at enhver Afdeling af Hæren, forsaavidt den er tilstede ved Ordeneres Udbrud, skal, i fornødent Fald, bidrage til at disse fjernes, saa ere de herhenhørende Bestemmelser jo aldeles overflødige; men hvis det betyder Andet, saa fremtræder netop den dobbelte Stilling, som Fleertallet har omtalt, og som ingenlunde kan paralleliseres med, hvad man har stemt for ved den af den ærede Krigsminister citerede Lov af 1868. Thi havde det der heddet, at en vis lille Deel af Hæren skulde paa een Gang være Politicorps og Hærstyrke og saaledes være udsat for at skulle være tilstede paa to forskellige Steder paa eengang, da vilde Sammenligningen have passet. Men der siges i den nævnte Lov „Hæren og Flaaden“; de enkelte Afdelinger af Hæren og Flaaden, som ere tilstede paa det paagjældende Sted, kunne fyldestgjøre det nævnte Niemed, uden at Hærens og Flaadens Hovedniemed i mindste Maade svækkes; dette er saaledes fuldstændig forskelligt fra, hvad der her er Tale om. Det maa derfor udtrykkelig hævdes, at den samme dobbelte Stilling, som Væbningen hidtil har haft uden at fyldestgjøre nogen Deel deraf, vil man netop tilkænke den nye Væbning, og det er uheldigt. Men hvis — jeg gjentager det — man kun vil have Væbningen som Politistyrke i samme Forstand som Hærens øvrige Afdelinger, saa er en Bestemmelse derom overflødig her i Loven, Sagen er da saa selvfølgelig, at der overhovedet ikke behøver at eksistere særegne Bestemmelser derom. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. V. Rimestad), hvis Standpunkt og Grundtanke jeg overmaade godt kan forstaae, og som jeg yder min Anerkjendelse, udtalte, at Fleertallet skulde have modsagt sig selv ved paa et Sted at have taget Magistraten til Indtægt, men paa et andet Sted at have benægtet Betydningen af dens Botum. Det er ikke rigtigt. Vi have erkjendt Kjøbenhavns Communalbestyrelses Berettigelse til at tale med om, hvorledes Communens Politi skal indrettes, om den ønsker, at Hæren skal befatte sig med det specielt, eller om den